

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117205891
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5117205891.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernicka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernicka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: B. B., K.. XX.XX.XXXX, I. O. Y., Š. R. W., o zaplatenie 1.949,93 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu o zaplatenie sumy 1.949,93 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.290,- eur od 12.12.2015 do zaplatenia zamietla.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v článku 19, bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.10.2012 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, ako veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom, v znení „Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky; predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávke Klienta, ako záložcu, voči Banke a v prospech Banky, ako záložného veriteľa. V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak Banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.“, je neplatná pre jej neprijateľnosť.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 13.12.2016 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 17.02.2017 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 1.949,93 eur spolu s úrokmi z omeškania v sume 14,27 eur a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.290,- eur od 12.12.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015 uzavretej medzi postupcom spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „SISp“) a ním ako postupníkom postúpil na neho postupca pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 29.10.2012 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj „VOP“). Na základe Zmluvy SISp poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Súčasne žalobca uviedol, že zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy

o úvere podľa ust. § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 1.979,93 eur, ktorá pozostávala z istiny 1.320,- eur, riadneho úroku 532,03 eur, úroku z omeškania v sume 46,24 eur a z poplatkov v sume 81,66 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca SISp deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhradu v sume 30,- eur dňa 11.12.2015. Uplatňovaná dlžná suma 1.949,93 eur tak pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.200,- eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 532,03 eur, neuhradených úrokov z omeškania vo výške 46,24 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 81,66 eur. Napokon žalobca uviedol, že si uplatňuje úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne počnúc dňom 24.10.2015, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, pričom tento vyčísluje za obdobie od 24.10.2015 do 11.12.2015 vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.320,- eur a za obdobie od 12.12.2015 do zaplatenia vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.290,- eur.

3. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám, ktoré mu boli doručené riadne do vlastných rúk, aj napriek výzve súdu v určenej lehote písomne nevyjadril.

4. Súd vec prejednal, vo veci vykonal dokazovanie a rozhodol na pojednávaní dňa 24.11.2017 za účasti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti strán sporu, a to vzhľadom na to, že tieto sa na pojednávanie neustanovili a o odročenie pojednávania nepožiadali. Od predvolania žalobcu na pojednávanie súd upustil podľa ust. § 178 ods. 1 CSP a žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené náhradne podľa ust. § 111 ods. 3 O.s.p.

5. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe.

6. Súd tak pri svojom rozhodnutí vychádzal z nasledovných skutkových zistení.

7. Dňa 29.10.2012 uzavrela SISp ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 3 spisu), ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v sume 1.320,- eur a za nasledovných Základných podmienok: druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti, 16,50 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení, úrok z omeškania: 8 % ročne, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo bezhotovostne, výška splátky a splatnosť: 32,29 eur mesačne k 30. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky: 30.11.2012, splatnosť úrokov a poplatkov: mesačne ku dňu splátky v kalendárnom mesiaci, počet splátok: 84, konečná splatnosť úveru: 30.10.2019, spôsob splácania: inkasom z bankového účtu dlžníka, ročná percentuálna miera nákladov: 23,84 %, priemerná hodnota RPMN: 27,07 %, celková čiastka spojená s úverom: 2.568,50 eur. (čl. I bod 1 zmluvy) Dlžník sa zaviazal za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Dlžník v ďalšom v časti II. zmluvy prijal súbor poistenia (komplexný súbor poistenia), t. j. poistenia schopnosti splácať úver, pričom sa zaviazal platiť mesačne poplatok za poistenie vo výške 1,68 eur mesačne (zahrnutý v mesačnej splátke podľa časti I. bod 1. zmluvy. Dlžník zároveň v čl. III bod 3 vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Zmluvy, ktorými sú Všeobecnými obchodné podmienky veriteľa, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením., za ktorých sa bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“).

8. Podľa ust. čl. 7 bod 7.3.2. VOP (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 8 spisu), pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčastí a príslušenstva, spláca Klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere.

9. Podľa ust. čl. 7 bod 7.6.1. písm. a) VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta a/alebo ak je Klient v omeškanií so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, je Banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a Klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí Banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

10. Podľa ust. čl. 18 bod 18.14. VOP, klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

11. Dňa 23.10.2015 uzavrela SISp ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 31 spisu), ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok postupcu špecifikovaných v prílohe č. 1 zmluvy, medzi inými aj pohľadávky z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške aj s príslušenstvom 1.979,93 eur (výňatok z prílohy č. 1; dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 37 spisu).

12. SISp listom označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 30.09.2015 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 38 spisu) adresovaným žalovanému tomuto oznámil, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery SISp s účinnosťou od 01.01.2015, pričom SISp vyhlásila ku dňu 29.09.2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a požiadala žalovaného o jej úhradu v sume 1.959,35 eur v lehote 15 dní. Žalovaný si tento list v odbernej lehote, ktorá skončila dňa 23.10.2015 neprevzal. (fotokópia listovej obálky listu SISp na č. I. 38 rub a 39 spisu)

13. Listom zo dňa 30.10.2015 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 30 spisu) oznamovala SISp žalovanému, že postúpila žalobcovi pohľadávku voči nemu z vyššie uvedenej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

14. Žalobca listom označeným ako „Pokus o zmier“ zo dňa 24.11.2016 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 40 spisu) adresovaným žalovanému vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky v celkovej výške 1.950,21 eur z titulu odkúpenia pohľadávky od SISp s variabilným symbolom: XXXXXXXXXXXX, a to najneskôr do 27.11.2016.

15. Súd v ďalšom považoval medzi stranami sporu za nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 186 ods. 2 CSP), že SISp bol žalovanému poskytnutý úver na základe predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.320,- eur a súčasne (viď podanie žalobcu zo dňa 09.03.2017), že na tento boli v období od 30.11.2012 do 30.03.2014 uhradené splátky celkovo vo výške 511,65 eur. Súčasne považoval medzi stranami sporu za nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 186 ods. 2 CSP), že žalovaný na predmetný úverový prípad uhradil žalobcovi dňa 11.12.2015 sumu 30,- eur.

16. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

19. Podľa ust. § 2 písm. b), d), g), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe

uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 30.04.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011 do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny

štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

22. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.12.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

23. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

24. Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

25. Podľa ust. § 365 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

26. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

33. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

36. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 552/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.12.2016 (predtým ods. 7), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku

zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa ust. § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

39. V danom prípade tak bol predmetnou zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.10.2012 založený medzi SISp ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom záväzkovo-právny vzťah, z ktorého vyplynula SISp povinnosť poskytnúť za dohodnutých podmienok žalovanému ako dlžníkovi úver - peňažné prostriedky do sumy 1.320,- eur a žalovanému ako dlžníkovi povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť SISp aj s úrokmi a dohodnutými poplatkami (vrátane poplatku za poistenie) v pravidelných mesačných splátkach vo výške 32,29 eur so splatnosťou do 30. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 30.11.2012 a poslednej splátky dňa 30.10.2019. Túto zmluvu vzhľadom k tomu, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru zo strany veriteľa bez najmenších pochybností poskytujúceho úvery v rámci svojho podnikania [§ 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. - banka] spotrebiteľovi [§ 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. - banka; keďže išlo o bezúčelový úver, t. j. žalovaný zjavne nekonal pri uzatváraní a plnení zo zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania] možno podľa cit. ust. § 1 ods. 1 a 2 a § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. podradiť pod právnu úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa cit. ust. § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je samostatným zmluvným typom, možno konštatovať, že z hľadiska zmluvného typu, išlo medzi účastníkmi zmluvy o uzavretie zmluvy o úvere podľa ust. § 497 ObZ. Zároveň v danom prípade išlo vzhľadom k subjektom zmluvy (dodávateľ podľa cit. ust. § 52 ods. 3 OZ a spotrebiteľ podľa cit. ust. § 52 ods. 4 OZ) o zmluvu spotrebiteľskú podľa cit. ust. § 52 ods. 1 OZ. Súčasne možno tiež bez najmenších pochybností konštatovať, že v danom prípade išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvnil nemohol.

40. Keďže zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom [cit. ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ] riadil sa záväzkovo-právny vzťah medzi zmluvnými stranami ustanoveniami tretej časti ObZ (§ 261 a nasl.).

41. Len na margo zmluvných povinností žalovaného musí súd konštatovať, že v danom prípade dotknutá zmluva o splátkovom úvere neobsahovala náležitosť podľa cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a síce výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to aj napriek tomu, že zo zmluvy vyplýva výška splátok poplatkov, ktoré sa žalovaný zaviazal mesačne v rámci každej splátky vo výške 32,29 eur platiť (poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne a poplatok za poistenie k úveru vo výške 1,68 eur mesačne). Nikde sa však v zmluve nenachádza určenie časti tej ktorej mesačnej splátky v celkovej sume 32,29 eur, ktorá by zodpovedala jednak sume, ktorá mala byť započítaná na splatenie dojednaného (riadneho) úroku a jednak sume, ktorá mala byť započítaná na splatenie samotnej úverovej istiny, aby tak mal spotrebiteľ (žalovaný) už vopred pri uzavretí zmluvy vedomosť, v akom rozsahu bude umorovaný jeho dlh na poskytnutom úvere, inak povedané, aby spotrebiteľ vopred poznal informáciu, aký bude jeho dlh na istine úveru v tom ktorom čase v priebehu splácania úveru.

42. Na uvedenom právnom posúdení podľa názoru súdu nemôže nič zmeniť ani výklad ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) podaný Súdnym dvorom EÚ v rozsudku vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej zo dňa 09.11.2016. Súd v kontexte tohto rozsudku Súdného dvora EÚ a výkladu Smernice poukazuje na znenie ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice, podľa ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým

nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Naproti tomu znenie ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere udáva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V znení uvedených dvoch právnych noriem je tak diametrálny rozdiel a súd musí konštatovať, reflektujúc výklad ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Súdnym dvorom EÚ v rozsudku vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej zo dňa 09.11.2016 [„Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave; Článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“], že transpozícia Smernice obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. je v nesúlade so Smernicou. Z dikcie uvedenej v cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ možno bez najmenších pochybností vyvodíť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať uvedenie výšky, počtu a termínov splatnosti tak istiny (t. j. časti sumy celkovej splátky, ktorá bude započítaná na plnenie peňažného záväzku spotrebiteľa vrátiť veriteľom mu poskytnuté peňažné prostriedky), ako aj úrokov (t. j. časti sumy celkovej splátky, ktorá bude započítaná na plnenie peňažného záväzku spotrebiteľa zaplatiť veriteľovi úroky ako odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov) a napokon aj poplatkov (t. j. časti sumy celkovej splátky, ktorá bude započítaná na plnenie peňažného záväzku spotrebiteľa zaplatiť veriteľovi dojednané poplatky). Ak by sa mal súd stotožniť s prípadnou argumentáciou, že cit. ust. 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať iba uvedenie výšky, počtu a termínov splátok (t. j. celkovej sumy, ktorú sa zaväzuje v určitej periodicite spotrebiteľ zaplatiť), potom by bolo v rozpore s doktrínou racionálneho zákonodarcu, aby v prípade takejto požiadavky na náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákonodarca použil spojenie „splátok istiny, úrokov a poplatkov“. K výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. prezentovanému súdom v prejednávanej veci sa priklonila aj rozhodovacia činnosť súdov všetkých stupňov (súd si dovoľí príkladom uviesť tieto rozhodnutia: rozsudky Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016 a spis. zn. 3Sžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013, rozsudky Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/190/2016 zo dňa 25.10.2016, č. k. 5Co/203/2016-89 zo dňa 25.10.2016, spis. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28.06.2016, č. k. 7Co/61/2017-126 zo dňa 26.04.2017, č. k. 7Co/441/2015-72 zo dňa 19.08.2015, č. k. 8Co/267/2016-132 zo dňa 31.03.2017, č. k. 10Co/720/2015 zo dňa 30.06.2016, č. k. 10Co/346/2016-92 zo dňa 29.11.2016, č. k. 11Co/31/2016-85 zo dňa 16.02.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/214/2016-91 zo dňa 30.06.2016. Súd len poznamenáva, že v čase jeho rozhodovania nadobudol platnosť zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v zmysle ktorého ust. čl. XII bodu 33. bolo novelizované znenie ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. [t. j. v čase uzavretia dotknutej zmluvy o revolvingovom úvere ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.], a to tak že slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ sa nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“, teda po navrhovanej novele by malo byť znenie ust. § 9 ods. 2 písm. i) [pred tým písm. k)] zákona č. 129/2010 Z. z. nasledovné: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka [18] § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov] musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Osobitná časť dôvodovej správy k tomuto novelizovanému zneniu ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. udáva: „Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zosúladenie so smernicou 2008/48/ES. Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.“ Jednoznačným impulzom pre túto legislatívno-technickú úpravu tak bol nepochybný nesúlad dotknutej právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. 2 písm. i) [pred tým písm. k)] zákona č. 129/2010 Z. z. so Smernicou, čo bolo potvrdené práve rozsudkom Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej zo dňa 09.11.2016, v ktorom Súdny dvor EÚ vyložil ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice.

43. K možnosti eurokonformného výkladu vnútroštátnej úpravy si súd dovoľí uviesť, že Súdny dvor EÚ v rozsudku vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej zo dňa 09.11.2016, podal len výklad ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice. Súdny dvor EÚ však vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s týmto Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Výklad vnútroštátneho práva poskytujú totiž výlučne vnútroštátne súdy. Súd, ako bolo uvedené v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku, pripúšťa, že vnútroštátna právna úprava zakotvená v ust. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a) [toho času písm. b)] zákona č. 129/2010 Z. z. je v rozpore s obsahom Smernice (vyloženej Súdnym dvorom EÚ), avšak tento konflikt automaticky neznamená prednosť uplatnenia Smernice pred vnútroštátnou právnou normou. V takom prípade totiž vnútroštátny súd je povinný skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok a ak jej priamy účinok priznať nemôže, tak či jej môže priznať aspoň nepriamy účinok (teda vykladať zákon eurokonformne), alebo napokon, či jej takýto nepriamy účinok priznať nemôže. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Zásadne platí zákaz horizontálneho priameho účinku smernice spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (pozn.: priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovoľá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice). [k tomu napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-152/84 zo dňa 26.2.1986, rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-397/01 až C-403/01 zo dňa 05.10.2004] Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci (t. j. v spore medzi jednotlivcami: žalobcom a žalovaným), súd Smernici nemohol priznať priamy horizontálny účinok. Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudok vo veci C-14/83 zo dňa 10.4.1984) znamená, že vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, pričom tento výklad nie je absolútny, ale je obmedzený rozsahom a medzami. Nejedná sa totižto (ako už bolo uvedené) o priamy účinok smernice, kedy je vnútroštátne právo vypustené a doslova nahradené smernicou a teda v prípade nepriameho účinku vnútroštátne právo ostáva naďalej v platnosti, nemôže byť vypustené na úkor smernice, vnútroštátny súd ho berie v plnom rozsahu v úvahu a vykladá ho, len musí skúmať, či ho môže vykladať eurokonformne. Povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (k tomu analogicky rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-105/03 zo dňa 16.06.2005, obdobne rozsudok vo veci C-268/06 zo dňa 15.04.2008) Vzhľadom na explicitné znenie cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, by súdy, ak by po rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C42-15 vyložili toto ustanovenie vnútroštátneho práva eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, nahradili doslova vnútroštátne právo Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok je vylúčený a teda je možné uvažovať iba o účinku nepriamom, takýto postup však nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem [resp. v rozpore s doterajšou rozhodovacou praxou súdov, pokiaľ ide o výklad znenia cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., čo by zároveň nepripustným spôsobom zasiahlo do princípu právnej istoty; napr. už v predchádzajúcom odseku spomenuté rozhodnutia súdov].

44. Zmluvnou povinnosťou žalovaného tak v dotknutom prípade vrátiť veriteľovi SISp len úverom poskytnuté peňažné prostriedky v sume 1.320,- eur a zaplatiť poplatok za poistenie vo výške 1,68 eur mesačne, keďže v danom prípade súd poplatok za poistenie v zmysle cit. ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. nepovažoval za poplatok pre účely cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. a zároveň v spore nevyšlo najavo, že by žalovaný ako spotrebiteľ musel prijať navyše poistenie úveru, aby získal predmetný spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

45. Závery uvedené v predchádzajúcich odsekoch č. 41 až 43 odôvodnenia tohto rozsudku však zásadne nezaložili dôvod, pre ktorý súd už bez ďalšieho žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a ako je tento dôvod uvedený ďalej v odsekoch č. 46 až 56 odôvodnenia tohto rozsudku. Inak povedané, aj v prípade, že by mal žalovaný povinnosť uhradiť SISp či už dojednané úroky, alebo aj dojednané poplatky, nič by to nezmenilo na dôvode zamietnutia žaloby žalobcu v celom rozsahu.

46. Žalobca totiž vyvodzoval svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore z tvrdenej právnej skutočnosti, že ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa

23.10.2015 podľa cit. ust. § 524 OZ od SISp ako pôvodného veriteľa a postupcu nadobudol žalovanú pohľadávku s príslušenstvom vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, túto vyvodzoval z jeho dlžníckeho záväzku podľa cit. ust. § 497 ObZ a z tej skutkovej okolnosti, že žalovaný ako dlžník nesplnil svoj záväzok splácať splátky úveru riadne a včas v rozsahu žalovanej sumy.

47. Súd vychádzal z toho, že v danom prípade išlo nesporne o pohľadávku pôvodného veriteľa SISp ako banky, ktorá poskytla predmetný úver dlžníkovi - žalovanému (ako klientovi). Z tohto dôvodu je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky. Aj napriek tomu, že dotknuté cit. ust. § 92 ods. 8 je systematicky zaradené v 14. časti zákona č. 483/2001 Z. z. upravujúcej ochranu klientov a bankové tajomstvo, nie je možné vykladať ho izolovane a zužujúco len v rovine povinnosti banky chrániť bankové tajomstvo bez dopadu porušenia povinností banky na jej právne úkony vo vzťahu k iným osobám vstupujúcim s bankou do súkromno-právnych vzťahov. Ak by súd takýto výklad pripustil, poprel by najúčinnjší nástroj pôsobiaci voči banke, aby bolo zamedzené postupovanie „neukončených“ („živých“) úverov jej klientov bez ich súhlasu a vedomia na iné subjekty, čím by nepochybne nemohol byť naplnený účel dotknutého ust. § 92 ods. 8, a to je ochrana klienta banky a bankového tajomstva. Výkladu súdu nasvedčuje aj dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7), ktorá doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. Rovnako neobstojí ani prípadný argument, že OZ v dotknutých ustanoveniach upravujúcich inštitút postúpenia pohľadávky neobsahuje obmedzenie oprávnenia banky postúpiť pohľadávku voči klientovi na iný subjekt (obdobne ani zákon č. 129/2010 Z. z. v ust. § 17 v znení účinnom do 22.12.2015), keďže úpravu podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je v tomto prípade potrebné považovať za právnu úpravu špeciálnu (lex specialis) vo vzťahu k príslušným ustanoveniam OZ (lex generalis). Z cit. ust. § 92 ods. 8 tak možno vyodiť, že banka je oprávnená (môže) postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku (resp. jej časť), ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke.

48. K rovnakému záveru o obsahu a zmysle právnej úpravy obsiahnutej v dotknutom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dospel napr. aj Krajský súd v Bratislave v uznesení spis. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015 [„Z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“], Krajský súd v Prešove v rozsudku č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, Krajský súd v Košiciach v rozsudku spis. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015 [„Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.“] a Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č. k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016 (išlo o vec toho istého žalobcu obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o.), č. k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016 (išlo o vec toho istého žalobcu obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o.), č. k. 7Co/199/2016-124 zo dňa 29.06.2016, č. k. 7Co/270/2016-210 zo dňa 26.10.2016 a č. k. 6Co/257/2016-230 zo dňa 25.01.2017 [v zmysle tohto: „Z cit. zákonného ustanovenia vyplýva, že banková pohľadávka (alebo jej časť) môže byť postúpená, ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.... Uvedené

predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014..., viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, napr. spis. zn. 6Co/674/2015, 6Co/46/2016); pozn. išlo o vec toho istého žalobcu obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. ja o ktorých rozhodnutiach má súd vedomosť zo svojej činnosti.

49. Súd musí konštatovať, že v konaní nevyšlo najavo naplnenie vyššie uvedených podmienok pre vznik oprávnenia SISp ako banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči klientovi (žalovanému) z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Aj keď v danom prípade malo dôjsť v zmysle listu SISp zo dňa 30.09.2015 ku dňu 29.09.2015 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predmetného úverovej pohľadávky v celom jej rozsahu aj s príslušenstvom, teda ku dňu 29.09.2015 malo dôjsť k splatnosti celej žalovanej úverovej pohľadávky veriteľa zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, súd však konštatuje, že v danom prípade nedošlo k preukázaniu naplnenia podmienky podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. ku dňu 23.10.2015 v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke (SISp) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a to kumulatívne aj napriek písomnej výzve SISp. Uvedený záver možno vysloviť aj napriek tomu, že žalovaný bol ku dňu 23.10.2015 s určitosťou v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku voči SISp platiť tejto splátky (bez úrokov a poplatkov). V konaní však žalobca nepreukázal, že by SISp písomne vyzvala žalovaného na plnenie jeho peňažného záväzku zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v akomkoľvek rozsahu a aj napriek tejto výzve bol žalovaný ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Za písomnú výzvu banky podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je síce možné považovať oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015, avšak toto sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného až dňa 23.10.2015 (t. j. v deň postúpenia pohľadávky), ktorým dňom žalovanému uplynula úložná lehota listovej zásielky, v ktorej sa toto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015 nesporne nachádzalo. Napokon ani od samotného datovania oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015 do dňa postúpenia pohľadávky, t. j. do dňa 23.10.2015, neuplynula doba 90 kalendárnych dní (len 23 kalendárnych dní), teda žalovaný nebol aj napriek tejto písomnej výzve banky (SISp) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke (SISp).

50. Žalobca tak v konaní nepreukázal (a ani len netvrdil), a to aj napriek tomu, že súd na pojednávaní dňa 24.11.2017 oboznámil právneho zástupcu žalobcu v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP s tým, že aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v spore preskúma aj v kontexte ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., že k omeškaniu žalovaného s plnením jeho peňažného záväzku zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX došlo aj napriek písomnej výzve SISp ako banky podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (pričom zo strany žalovaného nebolo zároveň možné preukázať opak, teda negatívnu skutočnosť o neexistencii výzvy banky).

51. Zároveň nevyšlo v konaní najavo (a ani žalobca neprodukoval takéto tvrdenia, a to opätovne aj napriek tomu, že súd na pojednávaní dňa 24.11.2017 oboznámil právneho zástupcu žalobcu v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP s tým, že aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v spore preskúma aj v kontexte ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.), že by žalovaný ako dlžník udelil SISp súhlas na postúpenie (a tento v zmysle ďalej uvedeného nemožno vyvodzovať ani z ust. čl. 19 bod 19.16. VOP), žalovanej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

52. Vzhľadom k vyššie uvedenému nenaplneniu podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SISp postúpiť žalovanú pohľadávku na žalobcu, súd hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a žalobcu, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23.10.2015 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom ako na (absolútne) neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa cit. ust. § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd totiž prihliada bez toho, aby to strana sporu namietala, teda z úradnej povinnosti (ex officio). Na základe neplatného právneho úkonu však žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

53. Na uvedenom nemení nič ani vyššie cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP, podľa ktorého klient (dlžník, žalovaný) mal výslovne súhlasiť s tým, že SISp je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči žalovanému, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatné, premĺčané alebo nepremĺčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči žalovanému. Súd totiž považuje túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ, ktorá je absolútne neplatnou podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ. Ako už bolo

vyššie uvedené na daný záväzkovo-právny vzťah medzi SISp a žalovaným ako dlžníkom založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle cit. ust. § 52 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nebola individuálne dojednaná (okrem prípadov, ak ide o predmet plnenia, alebo cenu plnenia) a súčasne (kumulatívne) ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd v danom prípade dospel k záveru o naplnení oboch podmienok a deklaroval neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky uvedenej v cit. ust. čl. 19 bod 19.16. VOP ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom túto súčasne uviedol v zmysle ust. § 298 ods. 2 CSP aj vo výroku tohto rozsudku. (neprijateľnosť totožnej zmluvnej podmienky súd judikoval už v rozsudku č. k. 6C/96/2014-82 zo dňa 13.10.2015 potvrdeného na odvolanie žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o. rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016, v rozsudku č. k. 6C/177/2014-83 zo dňa 06.10.2015 potvrdeného na odvolanie žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o. rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, v rozsudku č. k. 6C/121/2014-156 zo dňa 16.02.2016 potvrdeného na odvolanie žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o. rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/257/2016-230 zo dňa 25.01.2017, súd má o tom vedomosť zo svojej činnosti- išlo o veci toho istého zákonného sudcu, ako v prejednávanej veci).

54. Splnenie prvého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, a to že vyplývala z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžník žalovaný) nemohol individuálne ovplyvniť, nepochybne plynie už len zo samotného faktu, že táto zmluvná podmienka bola obsiahnutá vo vopred SISp predformulovaných VOP, ktoré boli účinné od 01.08.2002 (t. j. ešte pred uzavretím predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 29.10.2012) a ktoré ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 29.10.2012 bol nútený dlžník - žalovaný prijať, ak chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou - SISp ako veriteľom.

55. Naplnenie druhého predpokladu pre deklarovanie neprijateľnosti dotknutej zmluvnej podmienky, t. j. že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd videl v tom, že jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ (v danom prípade dlžník žalovaný) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nemu, na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo sťažené), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu zásadne len s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa (v tomto prípade banky - SISp) a spotrebiteľa (v tomto prípade dlžníka žalovaného) zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

56. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t. j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovanému, a preto žalobu z tohto dôvodu zamietol v plnom rozsahu.

57. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto by bolo namieste priznanie mu nároku na náhradu trov konania. V prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, a preto súd o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. októbra 2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).